



Några tjejer från Fälagårdsskolan ritar teckningar till sin vänskola i Afghanistan.

# Febril aktivitet i Fälagårdsskolan

**Förväntningarna ligger i luften när jag anländer vid åttatiden på morgonen till Fäladsgårdsskolan i Lund. Stressande lärare skyndar i korridorerna. Glada och förväntansfulla elever springer runt. Idag är den stora dagen för insamlingen till vänskolan i Afghanistan. I månader har skolans elever och lärare kläckt idéer och planerat inför denna dag.**

TEXT & BILD: JENNY ANDERBERG

Klockan nio är den officiella starten och skolan fylls av doften av nybakade muffins som ska säljas och musik från genrepet inför kvällens föreställning hörs i korridoren. Ikväll ska eleverna framföra flera olika nummer för föräldrar och andra intresserade – sång, dans och musik står på programmet.

Men ska det verkligen komma folk? frågar en elev och avslöjar oron för att allt inte ska gå som det är

tänkt. Några barn kommer ut från ett klassrum med nybyggda drakar, redo för provflygning. De flyger faktiskt riktigt bra. På andra platser på skolan skriver eleverna brev och berättelser på engelska om Europa till sina vänner långt borta. I slöjdsalen syr man små skålar. Jag tänker tillbaka på mitt besök på en vänskola i Afghanistan och ser framför mig den stora uppståndelse och glädje dessa ting skapar när det kommer fram till vänskolan.

De större barnen skramlar med bössor eller gör en halvdags arbete för att få in pengar. Lotterna som säljs i korridoren tar snabbt slut liksom de nybakade muffinsen. En sal är avsatt bara för räkning av pengar och klockan halv ett kommer första resultatet upp på "pengameteren" som sitter i korridoren. De har redan samlat in 12 500 kronor. Elever och lärare hastar förbi mig och ställer frågor.

– Har du varit i Afghanistan?

– Var du rädd?

– Varför får man inte bestämma vem man vill gifta sig med?

– Varför har flickorna sjal?

Frågorna haglar men få har tid att lyssna på svaren. Nej, för nu är det dags för arbete, lyssna kan man göra en annan gång. Isabella Ljungberg och Andrea Apellberg är pr-ansvariga. De har gjort affischer och reklam för dagen. De suckar över att ingen journalist tar sig tid att komma.

– I höstas när vi hade matkrig då slöt pressen upp direkt. De vill inte skriva om något positivt suckar de dystert.

Jag förstår deras frustration. Rapporteringen från Afghanistan handlar oftast om attentat och kidnappningar och nästan aldrig om de framsteg som faktiskt görs till exempel inom skola och hälsovård.

### **Vad tycker ni om den här dagen och hur har ni fått allt att fungera?**

– Det är jätteroligt att vi kan göra något för eleverna i Afghanistan, svarar Isabella och Andrea entusiastiskt. Vi har varit med och bestämt och planerat dagen från början. Det har varit viktigt för att det ska fungera. Vi har delat upp oss i flera arbetsgrupper som ansvarar för olika områden. Några av eleverna på skolan är från Afghanistan och de har hjälpt till att berätta för att alla ska förstå varför vi gör detta. Kanske har vi inte lyckats få alla att förstå men om vi gör om det nästa år igen så kommer alla att veta.

På kvällen fylls aulan med föräldrar och vänner, musik, dans och sång. Programmet flyter på efter planerna och sluträkningen för insamlingen stannar på 32 000 kronor. Allt är över alla förväntningar och jag tänker på vilken insats det är för vänskolan i Afghanistan som är en flickskola i provinsen Laghman. Pengarna från Fäladsgårdskolan kommer vara med att bidra till flickors utbildning på en skola med över 1 000 elever. Detta är ett litet men viktigt steg mot en mer jämlik och mer rättvis värld. ■

**Jenny Anderberg** är enhetschef för SAKs verksamhet i Sverige.

